



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев 20308/2024**  
**05.11.2025. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Ивковић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Љиљана Спасић Манић, адвокат из ... и ВВ из села ..., Општина ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3249/23 од 30.05.2024. године, у седници одржаној 05.11.2025. године, донео је

### **РЕШЕЊЕ**

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3249/23 од 30.05.2024. године.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3249/23 од 30.05.2024. године.

### **Образложење**

Пресудом Основног суда у Пироту П 2388/21 од 16.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је уговор о зајму закључен 01.06.2012. године између тужених ББ као зајмодавца и ВВ из ..., као зајмопримца, ништав. Ставом другим изреке, обавезана је тужиле да туженом ББ на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 100.500,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж 3249/23 од 30.05.2024. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиле и потврдио пресуду Основног суда у Пироту П 2388/21 од 16.05.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог ББ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиле је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као посебној.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због

погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији противника предлагача прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је утврђење ништавости уговора о зајму закљученог између тужених. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер се тужила не позива на неку другачију одлуку која би указивала на нужно другачији правни став приликом одлучивања у овој врсти спора. Правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, која се у овом поступку не може оспоравати, па стога не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као и потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења тужила је поднела 14.06.2021. године, а вредност предмета спора је 1.287.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор, који се односи на неновчано потраживање у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиле није дозвољена, у смислу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу одредбе члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија  
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић**